

สั่งรัฐจ่ายค่าโง่ 1.2หมื่นล้าน

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับปิดตำนาน 'โฮปเวลล์'

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับ คำพิพากษาศาล **◆ อ่านต่อหน้า 13**

ค่าโง่ □ **ต่อจากหน้า 1**

ปกครองกลาง สั่ง “คมนาคม-รฟท.” จ่ายค่าโง่ “โฮปเวลล์” กว่า 12,000 ล้านบาท ชดเชยบอกเลิกสัญญาระบุดัด กระทบการชี้ขาด “อนุญาโตตุลาการ” เป็นไปตามสัญญา-อยู่ในกรอบเวลา คำร้องขอเพิกถอน จึงไม่เข้าลักษณะให้อำนาจศาลสั่งเพิกถอนได้พร้อมให้ดำเนินการแล้วเสร็จ ภายใน 180 วัน นับตั้งแต่คดีถึงที่สุด ถือเป็นปิดตำนาน 15 ปี คดีสัมปทาน “โฮปเวลล์” ด้าน รฟท. น้อมรับคำสั่งศาลเตรียมปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

เมื่อเวลา 10.00 น. วันที่ 22 เม.ย. ศาล

ปกครองสูงสุด มีคำพิพากษา กลับคำพิพากษาศาลปกครองกลาง เป็นยกคำร้อง มีผลให้กระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) ต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 8 พ.ย. 51 โดย รฟท. ต้องคืนเงินชดเชยให้กับบริษัท โฮปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด จากการบอกเลิกสัญญารวมเป็นเงิน 11,888.75 ล้านบาท ประกอบด้วยเงินค่าก่อสร้าง 9,000 ล้านบาท เงินค่าตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่บริษัทชำระไปแล้ว 2,850 ล้านบาท และเงินค่าออกหนังสือกำกับ 38,749,800 บาท พร้อมดอกเบี้ย 7.5% ต่อปี และคืนหนังสือกำกับมูลค่า 500 ล้านบาท โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน นับคดีถึงที่สุด

ทั้งนี้ ศาลปกครองสูงสุด ให้เหตุผลว่าคดีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัย 3 ประเด็น ประกอบ

ด้วย 1. การยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว จะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ในประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ก่อนที่ บริษัทโฮปเวลล์ฯ จะยื่นคำเสนอข้อพิพาท ได้ทำหนังสือขอให้กระทรวงคมนาคม และ รฟท. ระบุว่าข้อพิพาท โดยการเจรจาประนีประนอมยอมความให้เสร็จภายใน 60 วัน ซึ่ง กระทรวงคมนาคม และ รฟท. ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว แต่เพิกเฉยไม่พยายามเจรจา บริษัทโฮปเวลล์ฯ จึงมีสิทธิยื่นคำเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดได้ และการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการเป็นไปตามเงื่อนไขสัญญาสัมปทาน จึงไม่ปรากฏเหตุที่จะทำให้เป็นคำชี้ขาดที่ฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนแต่อย่างใด

2. สิทธิเสนอให้ระงับข้อพิพาท โดยวิธีอนุญาโตตุลาการ พ้นกำหนดระยะเวลาตามกฎหมายหรือไม่ ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า ข้อตกลงระงับข้อพิพาทระหว่างกระทรวงคมนาคม รฟท. และบริษัทโฮปเวลล์ฯ เป็นสัญญาทางแพ่งชนิดหนึ่ง และไม่ได้มีกฎหมายบัญญัติเรื่องอายุความไว้โดยเฉพาะ ดังนั้นสิทธิเรียกร้องตามสัญญาสัมปทาน จึงมีอายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ม.193/30 ทั้งนี้ บริษัทโฮปเวลล์ฯ เสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการยังไม่ครบ 10 ปี จึงยังคงใช้สิทธิเรียกร้องได้ จึงไม่ปรากฏเหตุยกฟ้องถึงขนาดทำให้เป็นคำชี้ขาดที่ฝ่าฝืนต่อบท

◀เสียค่าโง่...ต่อม่อโครงการรถไฟยกระดับโฮปเวลล์ ริมทางรถไฟ เลียบถนนวิภาวดีฯ ยังมีให้เห็นอยู่ หลังก่อสร้างตั้งแต่ปี 2533 แต่เกิดปัญหาฟ้องร้องยืดเยื้อกระทั่งศาลปกครองสูงสุดชี้ขาดให้โฮปเวลล์ชนะคดี รัฐต้องจ่ายค่าโง่รวม 1.2 หมื่นล้านบาท

กฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเช่นกัน

3. คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ที่มีการกำหนดประเด็นว่า สัญญาสัมปทานเลิกกันไปโดยปริยาย หรือโดยข้อกฎหมายหรือไม่ ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า คดีดังกล่าวสัญญาพิพาทมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน การแจ้งยกเลิกสัญญา โดยฝ่ายปกครองแต่เพียงฝ่ายเดียว จึงยังไม่เป็นผลทางกฎหมายให้สัญญาเป็นอันเลิกกันในทันที โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า กระทรวงคมนาคม และ รฟท. มีหนังสือแจ้งมติ ครม. ที่บอกเลิกสัญญาต่อบริษัทโฮปเวลล์ฯ และได้มีหนังสือแจ้งยืนยันเจตนา ที่ไม่ประสงค์จะมีข้อผูกพันตามสัญญาอีกต่อไป ถือเป็นกรณีที่ได้แสดงเจตนาบอกเลิกสัญญาอย่างชัดเจนแล้ว และต่อมา บริษัทโฮปเวลล์ฯ ได้ยื่นขอมาย้อคนและเครื่องมือออกจากพื้นที่สัมปทาน อีกทั้งไม่ได้เข้าไปดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่ดังกล่าวอีกอันเป็นการแสดงออกถึงการตกลงให้สัญญาเป็นอันเลิกกัน

ส่วนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ในส่วนที่กำหนดให้กระทรวงคมนาคม และ รฟท. ต้องดำเนินการให้บริษัทโฮปเวลล์ฯ กลับคืนสู่ฐานะที่เป็นอยู่เดิม นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า เมื่อพิจารณารายละเอียดในประเด็นข้อโต้แย้งต่าง ๆ ของกระทรวงคมนาคม และ รฟท. ที่อ้างเป็นเหตุให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้น ล้วนแต่เป็นการโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาข้อเท็จจริง และการปรับใช้กฎหมายข้อสัญญาของอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคำชี้ขาดของ

อนุญาโตตุลาการในประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นการวินิจฉัยว่า คู่สัญญาฝ่ายใดปฏิบัติตามสัญญาโดยถูกต้องแล้วหรือไม่ อย่างไร และคู่สัญญาแต่ละฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญาเท่านั้น ไม่ได้มีลักษณะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนแต่อย่างใด จึงไม่ปรากฏเหตุให้อำนาจศาลปกครองเพิกถอนคำชี้ขาดในส่วนนี้ได้เช่นกัน

ศาลปกครองสูงสุด จึงพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองกลาง เป็นยกคำร้อง และให้บังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการ โดยให้กระทรวงคมนาคมและ รฟท. ปฏิบัติตามคำชี้ขาดดังกล่าวไว้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน นับแต่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ 16,535,504 บาท ให้แก่บริษัท โฮปเวลล์ฯ ด้วย

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า สำหรับคดีนี้ภายหลังกระทรวงคมนาคม และ รฟท. บอกเลิกสัญญาสัมปทาน บริษัทโฮปเวลล์ฯ ได้ยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 24 พ.ย.47 และเมื่ออนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้ รฟท. ต้องจ่ายคืนเงินชดเชยค่าบอกเลิกสัญญาให้กับบริษัทโฮปเวลล์ฯ จากนั้นคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างยื่นฟ้องกันเองต่อศาลปกครองกลาง ตั้งแต่ปี 2557 ซึ่งต่อมาศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 13 มี.ค. 57 เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว แต่สุดท้ายศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษาความยาว 119 หน้า กลับคำพิพากษาดังกล่าว ถือเป็นปิดตำนานคดีสัมปทานโฮปเวลล์ที่

ยาวนานกว่า 15 ปี

ด้านนายวรวิทย์ มาลา รองผู้อำนวยการกลุ่มธุรกิจการบริหารทรัพย์สิน รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) เปิดเผยเพียงสั้น ๆ กับสื่อมวลชนว่า ในคดีดังกล่าวหลังจากนี้ รฟท. จะต้องมาพิจารณาค่าเสียหาย โดยขณะนี้ยังตอบอะไรไม่ได้มาก โดยจะยึดหลักตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด

ขณะที่ นายอาคม เดิมพิทยาไพสิฐ รมว.คมนาคม เปิดเผยว่า ได้รับรายงานในเบื้องต้นจาก รฟท. แล้ว และได้สั่งการให้ รฟท. รายงานคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ต่อคณะกรรมการ (บอร์ด) รฟท. เพื่อรับทราบและพิจารณาแนวทางการดำเนินงานตามผลแห่งคำพิพากษาก่อนรายงานภักเเสนอกระทรวงคมนาคมโดยด่วน เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีรับทราบ และพิจารณาแนวทางการดำเนินงานให้เป็นผลแห่งการบังคับของคำพิพากษาดังกล่าว รวมถึงการดำเนินการตามกฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องของผู้รับผิดชอบที่ผ่านมามาต่อไป.